

Heikki Ojanen

Kuollutta sanaa ei voi surra

Merkintöjä siltä kaukaiselta ajalta jolloin sanojen merkitys alkaa hiipua
(Eli kaksi kertomusta eläimestä joka rakentaa itsestään jumalaa)

Kuollutta sanaa ei voi surra

Heikki Ojanen

Kuollutta sanaa ei voi surra

Merkintöjä siltä kaukaiselta ajalta
jolloin sanojen merkitys alkaa hiipua

*(Eli kaksi kertomusta eläimestä
joka rakentaa itsestään jumalaa)*

© 2020 Heikki Ojanen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-803-645-6

Mistä ääni meissä tulee? Mitä on silmissä?
Puhe virtaa virtaavassa maailmassa,
puhe virtaa virtaavassa maailmassa
ja sinun täytyy itse tietää miltei kaikki.

PAAVO HAAVIKKO: *Lehdet lehtiä*

Sisälllys

Prologi	9
1 Kuollutta sanaa ei voi surra	11
2 Sinun on aika lähteä	27
3 Aamu on taas siirtynyt hieman paikoiltaan	53
Epilogi	69
Prologi 2.0	71
4 Minkä ne parhaiten osaavat	73
5 Ja paratiisi laskeutuu Heidän ylleen	77
Epilogi 2.0	81

Prologi

Alussa maa oli autio ja tyhjä, kunnes elämä nousi merestä, alkoi hengittää ja täytti maan. Kun tuli aika, Homo sapiens laskeutui alas puusta, alkoi kävellä ja otti sanan haltuunsa. Mutta sanojen takana oli Pelko, ja Pelon selittäjäksi Homo sapiens keksi jumalat ja asetti ne jokaiseen ukkoseen ja aurinkoon, jokaiseen puuhun ja eläimeen

Homo sapiens valtasi maan ja alkoi muokata siitä mieleistään, mutta koska maa oli täynnä jumalia, oli hallitseminen työlästä, ja niin kaikki Pelosta syntyneet oli surmattava ja pois pantava. Pelon selittäjäksi Homo sapiens perusti ikuisesti elävän sielun ja loi omasta kuvastaan jumalan ja sanoi: jumala loi meidät omaksi kuvakseen

Kun aika oli täyttynyt, älykäs eläin valtasi atomin ja alkoi rakentaa itsestään jumalaa. Homo sapiens saavutti vihan ja koston jumalan vallan vaan ei nöyryyttä eikä rakkautta, ja niin jumaluudesta tuli vain oman heimon voima muita heimoja vastaan. Mutta aina heimoja syntyy ja heimoja häviää, ja nyt maailma täyttyy vapahtajista, ja jokainen vapahtaja luo omat pyhät kuvansa, jotka siunaavat kaiken tarpeettoman ja kuohitsevat väärin heimojen sanat

Teoksen teema on sanojen maailman alku ja loppu. Alkuvoimainen kieli, futuristisia myyttejä luova saaga ja tinkimättömät allegoriat avaavat lukijalle apokalyptisen kuvaston inhimillistä kulttuuria ilmentävien sanojen viimeisistä ajoista, useita kirpeitä viittauksia nykyhetkeen ja joitain yllätyksiä, jotka rikkovat yhtenäisen rakenteen ja hiovat taustalla katarsista. Ja lopussa skenaario historiaa toistavasta dystopiasta joka jättää lukijan mielen.

Heikki Ojanen on espoolainen kirjoittaja, joka harrastaa taiteen kuluttamista, historian ja tulevaisuuden ihmettelyä sekä avantouintia. Hänen esikoisromaaninsa Railo katoaa sulaan julkaistiin vuonna 2014. Lisäksi hänen runojaan ja novellejaan on julkaistu neljässä antologiassa.

BoD™
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi